

NIKA

Publicație trimestrială a protopopiatului de Criuleni și Dubăsari

Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove

Anul IX, Nr. 2, 2013

NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

Era în zilele lui Irod, regele Iudeii, un preot cu numele Zaharia din ceata preoțească a lui Abia, iar femeia lui era din fiicele lui Aaron și se numea Elisabeta. Și erau amândoi drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile și rânduielile Domnului. Dar nu aveau nici un copil, deoarece Elisabeta era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor. Și pe când Zaharia slujea înaintea lui Dumnezeu, în rândul săptămânii sale, a ieșit la sorți, după obiceiul preoției, să tămâieze intrând în templul Domnului. Iar toată mulțimea poporului, în ceasul tămâierii, era afară și se ruga. Și i s-a arătat îngerul Domnului, stând de-a dreapta altarului tămâierii. Și văzându-l, Zaharia s-a tulburat și frică a căzut peste el. Iar îngerul a zis către el: Nu te teme, Zaharia, pentru că rugăciunea ta a fost ascultată și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura. Căci va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici altă băutură amețitoare și încă din pântecul mamei sale se va umple de Duhul Sfânt. Și pe mulți din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeu lor. Și va merge înaintea Lui cu duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători la înțelepciunea

dreptilor, ca să gătească Domnului un popor pregătit. Și a zis Zaharia către înger: După ce voi cunoaște aceasta? Căci eu sunt bătrân și femeia mea înaintată în zilele ei. Și îngerul, răspunzând, i-a zis: Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu. Și am fost trimis să grăiesc către tine și să-ți binevestesc acestea. Și iată vei fi mut și nu vei putea să vorbești până în ziua când vor fi acestea, pentru că n-ai crezut în cuvintele mele, care se vor împlini la timpul lor. Și poporul aștepta pe Zaharia și se mira că întârzie în templu. Și ieșind, nu putea să vorbească. Și ei au înțeles că a văzut vedenie în templu; și el le făcea semne și a rămas mut. Și când s-au împlinit zilele slujirii lui la templu, s-a dus la casa sa. Iar după aceste zile, Elisabeta, femeia lui, a zămislit și cinci luni s-a tăinuit pe sine, zicând: Că așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a socotit să ridice dintre oameni ocară mea. Și după ce s-a împlinit vremea să nască, Elisabeta a născut un fiu. Și au auzit vecinii și rudele ei că Domnul a mărit mila Sa față de ea și se bucurau împreună cu ea. Iar când a fost în ziua a opta, au venit să taie împrejur pruncul și-l numeau Zaharia, după numele tatălui său. Și răspunzând, mama lui a zis: Nu! Ci se va chema Ioan. Și au zis către ea: Nimeni din rudenția ta nu se cheamă cu numele acesta. Și

au făcut semn tatălui său cum ar vrea el să fie numit. Și cerând o tăbliță, el a scris, zicând: Ioan este numele lui. Și toți s-au mirat. Și îndată i s-a deschis gura și limba și vorbea, binecuvântând pe Dumnezeu. Și frica i-a cuprins pe toți care locuiau împrejurul lor; și în tot ținutul muntos al Iudeii s-au vestit toate aceste cuvinte. Și toți care le auzeau le puneau la inimă, zicând: Ce va fi, oare, acest copil? Căci mâna Domnului era cu el. Și Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duh Sfânt și a proorocit, zicând: Binecuvântat este Domnul Dumnezeu lui Israel, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său; Și ne-a ridicat putere de mântuire în casa lui David, slujitorul Său, Precum a grăit prin gura sfinților Săi prooroci din veac; Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi. Și să facă milă cu părinții noștri, ca ei să-și aducă aminte de legământul Său cel sfânt; De jurământul cu care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, Ca, fiind izbăviți din mâna vrăjmașilor, să ne dea nouă fără frică, Să-I slujim în sfințenie și în dreptate, înaintea feței Sale, în toate zilele vieții noastre. Iar tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești căile Lui, Să dai poporului Său cunoștința mântuirii întru iertarea păcatelor

lor, Prin milostivirea milei Dumnezeului nostru, cu care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de Sus, Ca să lumineze pe cei care șed în întuneric și în umbra morții și să îndrepte picioarele noastre pe calea păcii. Iar copilul creștea și se întărea cu duhul. Și a fost în pustie până în ziua arătării lui către Israel.

(Luca 1, 5-25, 57-80)

VIAȚA DUHOVNICEASCĂ – NU ESTE UN HOBBY DE CARE NE PUTEM OCUPA ÎN TIMPUL LIBER

La ce omului din zilele noastre îi folosește Biserica? Este posibil să avem viață duhovnicească trăind și lucrând în ritmul accelerat al megapolisului? Are Biserica o rețetă pentru crearea unei societăți cinstite și prospere? Ce atitudine să luăm față de publicațiile scandaloase în mass-media împotriva Bisericii? În ajunul Învierii Domnului revista moscovită „Foma” a adresat aceste întrebări Întâistătătorului Bisericii Ruse Patriarhului Kiril.

- Sanctitatea Voastră, în zilele de Paști în Biserică se vorbește mult despre bucurie, dar când cobori în metrou, adesea întâlnești fețe triste, îngrijorate.... De ce în viața noastră este atât de puțină bucurie? Și ce să facem cu această stare?

- Atunci când o persoană alege o cale greșită în viață, în adâncul sufletului său deja arde o „lumină roșie de alarmă”, omul simte o neliniște. Oamenii încearcă să înăbușe într-un fel acest semnal – și de multe ori fac doar mai rău. Cuvântul lui Dumnezeu spune că, atâta timp cât rămânem în răutate, nu vom avea pace interioară. Dar ne putem și schimba viața – nu singuri, ci cu ajutorul lui Dumnezeu, alegând calea cea dreaptă. Bucuria și pacea în suflet vin atunci când ne punem nădejdea în Dumnezeu și facem voia Lui.

- Dar aceasta presupune îndreptarea omului către Biserică. De ce are nevoie omul din zilele noastre de Biserică?

- Dar de ce în general are nevoie de viață omul din zilele noastre? La urma urmei, orice „de ce” implică un scop oarecare. De ce am nevoie de o navă? – Pentru a trece oceanul. De ce am nevoie de cunoștințe și abilități? – Pentru a atinge careva scopuri. Dar pentru ce să ating aceste scopuri? Merită oare efortul nostru? Care este scopul în general al vieții umane? Hristos a întemeiat Biserica, pentru ca în ea să ne descopere sensul și scopul existenței noastre: de ce suntem aici, la ce

putem spera și ce ar trebui să facem. Și El ne descoperă că am fost creați pentru viața veșnică și binecuvântată, că aceste câteva decenii din călătoria noastră pe pământ – sunt un moment foarte important de pregătire pentru eternitate, când și vom culege roadele muncii pe care am făcut-o aici, pe pământ. Și această veșnicie poate fi plină de bucurie și fericire, și poate, din păcate, să nu fie așa. Și Biserica a fost creată de Dumnezeu cu unicul scop – mântuirea veșnică a oamenilor. Când cineva înțelege acest lucru, când el tinde către mântuire, întreaga sa viață pământească se schimbă: bețivii își recunosc viciile lor, infractorii devin cetățeni cinstiți, oamenii triști și descurajați își recapătă speranța și puterea. Omul care crede în mântuire și Hristos, poate cu răbdare, cu speranță să ducă ceea ce altul nu poate, pentru că el vede în fața sa perspectivele eterne, nu cele temporare. Omul devine altul, se schimbă sistemul său de valori. Omul găsește adevăratul scop și adevărata bucurie din viața sa. Ceea ce credea important, valoros, pentru care era dispus să facă orice, chiar și o crimă, devine ceva inutil și lipsit de sens. Dumnezeu l-a creat pe om pentru bucuria infinită și fericire. Trebuie să ținem minte acest lucru.

- Adesea oamenii spun că este mai important să faci fapte bune, decât să mergi la biserică, să participi la slujbe, să te rogi, să postești... Ce să le răspundem?

- Începeți să faceți fapte bune cu adevărat. Nu doar să dai un banuț o dată pe an, căci un banuț îl poate dona și o persoană nu prea bună. Dar să trăiești întreaga viață în fapte bune este o realizare deosebită, ceva adesea imposibil de realizat. Încercați în fiecare zi să procedați corect, să faceți doar ceea ce nu contravine conștiinței și veți vedea că nu vă reușește, că aveți nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. Doar Hristos nu este doar Învățătorul care ne arată cum să trăim. El este Mântuitorul, care prin moartea și învierea Sa transmite harul Său, singurul care poate schimba viețile noastre. Așa cum ne spune Biblia: „Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu. Nu din fapte, ca să nu se laude nimeni” (Efeseni 2, 8-9). Biserica lui Dumnezeu este o comunitate de oameni care împărtășesc aceeași credință, se roagă împreună, și cel mai important, săvârșesc Taina Împărtășaniei, așa cum Hristos însuși ne-a poruncit în Evanghelie. Și Biblia ne spune un lucru uimitor: Biserica, în care se săvârșește Împărtășania este Trupul lui Hristos, în care e viața lui Hristos. Refuzând comunicarea cu Biserica, participarea la Împărtășanie – renunți la această viață. Însuși Dumnezeu în Evanghelie ne spune – că dacă nu ne împărtășim cu Sfintele Taine, nu vom avea viață veșnică (Ioan 6, 54).

continuare în pag. 4 ►

SEMINAR DE FORMARE A PROFESORILOR DE RELIGIE

Luni, 15 aprilie, 2013, în incinta Gimnaziului Izbiste a fost organizat seminarul teoretico-practic pentru profesorii de religie cu subiectul: – "Strategii didactice interactive de predare, învățare și evaluare a religiei în școală".

La seminar au fost prezenți dl V. Soltanici, director general al Direcției Educație din raionul Criuleni, dna Emilia Bradiștean, metodistă la Centru Metodic al de Criuleni, prot. mitr. Nicolae Ciobanu, metodist al raionului Criuleni pentru disciplina Religia, prot. Alexei Boieniuc, șef al Departamentului Studii al Mitropoliei Moldovei, prot. Dumtru Tolico, metodist, lector la Academia Teologică, dna Angela Levința, șef al Cabinetului Metodic al Mitropoliei Moldovei, preoți și profesori de religie din raion.

Agenda seminarului a fost destul de amplă. Cu un cuvânt de salut către participanți s-a adresat dna Natalia Liubaș-Verdeș, directoarea gimnaziului, care a și prezentat instituția. După care a urmat prezentarea disciplinei Religia de către prot. Victor Gangan, profesor de religie cu o lecție publică în clasa VIII-a cu subiectul: "Postul – împărțire și importanță".

A urmat autoanaliza lecției, reflecții pe marginea orei predată. După care auzul participanților la seminar a fost încântat de melodiile duhovnicești ale corului gimnaziului „Îngerășii”, condus de dirijorul Galina Arsenii. S-a continuat cu Atelierul didactic, la care a fost prezentat de către prot. Dumtru Tolico discursul: "Strategii didactice interactive de predare/învățare a religiei. Învățarea problematizată în contextul formării competențelor școlare". Iar pr. dr. Grigore Costin și-a expus discursul: "Desfășurarea metodică a lecției de religie: Evocarea".

Au urmat schimburi de experiență, discuții. Au fost expuse mai multe idei pe marginea lecției, succese și neajunsuri, printre altele menționându-se de către dna Levința că "lecția de religie trebuie să fie o trăire".

Cu un cuvânt de salut a venit și dl V. Soltanici, care a relatat că acest seminar este primul de acest gen în raion, men-

ționând că din 33 de școli din raion în 18 se predă religia. Conform calculelor estimate în raionul Criuleni fiecare al 4-lea elev studiază religia. A mulțumit mult pentru acest început și ne-a dorit să avem o continuitate în viitor, iar pentru cadrul didactic - un exemplu tot ce s-a petrecut aici la Izbiste; la fel a relatat că importanța religiei este majoră, deoarece pune în capul mesei înaltele valori creștine.

Tot în cadrul seminarului au mai fost înaintate și niște doleanțe, precum ca în toate școlile să fie amenajate cabinete de religie, să fie mai multe materiale didactice, să se facă mai multe activități extrașcolare, iar la final s-a hotărât ca așa fel de seminare să se organizeze cât mai des, aducându-se mulțumiri deosebite organizatorilor acestui seminar.

Maria Muravschi, profesoare de religie

La Cruglic a fost inaugurată o Școală de Pictură

La 1 iunie a.c., în incinta bisericii "Minunea Sf. Arhanghel Mihail" din s. Cruglic, r-nul Criuleni a avut loc deschiderea oficială a Școlii de Pictură "Bunăvoința". Cercul este condus de către dna Lilia Cazacu, profesoară de pictura din cadrul Școlilor de Artă Criuleni și Cruglic. Acesta este unul din cele 14 astfel de ateliere înființate pe lângă bisericile din țară.

Realizarea acestui proiect ambițios a fost posibilă datorită colaborării dintre Departamentul Cultură al Mitropoliei Chișinăului și a întregii Moldove și Compania "Art Atribut", care a oferit un sprijin material esențial pentru asigurarea școlilor cu ustensilele necesare.

Această frumoasă realizare este doar începutul unei activități fructuoase de lungă durată care va descoperi noi talente în domeniul artei plastice.

SLUJITORI DIN PROTOPOPIATUL DE CRIUELNI ȘI DUBĂSARI AU FOST DECORAȚI DE CĂTRE ARHIPĂSTOR

În seara Duminicii Sfințelor Paști, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, înconjurat de un numeros sobor preoțesc, a oficiat la Catedrala Centrală din Chișinău slujba Vecerniei.

În timpul serviciului divin, mai mulți slujitori au fost decorați de către Arhipăstor pentru aportul adus la propășirea Credenței și a Bisericii, printre care: Pr. Igor Munteanu a fost decorat cu dreptul de a purta camilafcă și cruce de aur; Pr. Veaceslav Ceban a fost ridicat la rândul de protoiereu și dreptul de a purta paliță și Prot. Andrei Iațco a fost decorat cu dreptul de a purta paliță.

Felicitând slujitorii și enoriașii cu ocazia praznicului Învierii Domnului, Vlădica Vladimir a urât tuturor ca această sărbătoare să aducă armonie între semeni, pentru ca tot poporul binecredincios să se învrednicească de jertfa Mântuitorului de pe Cruce și să se bucure de Înviere.

Secretarul Mitropolitan Prot. Mitr. Vadim Cheibaș a adresat o cordială urare pascală Înalt Prea Sfinției Sale, urându-i Mitropolitului să conducă turma încredințată cu aceiași cumpătare și înțelepciune încă mulți ani înainte, mulțumindu-i totodată din partea clerului pentru grija și bunăvoința părintească.

La final, Vlădica Vladimir a adus copilașilor prezenți la serviciul divin daruri alese, după care a binecuvântat cu binecuvântări arhieresti bine-credincioasa adunare.

Din istoria bisericilor din protopopiat

Biserica din satul Molovata

Satul Molovata a avut pe parcursul istoriei sale 3 biserici: biserica cu hramul „Sfinții Arhistratigi”, din lemn – 1795; biserica cu hramul „Sfântul Arhanghel Mihail”, din piatră – 1842; biserica cu hramul „Nașterea Maicii Domnului” – 1912.

1. Din cele mai vechi documente bisericești care s-au păstrat aflăm că pe teritoriul otcinei Molovata, care aparținea mănăstirii ieșene Golia, a fost înălțată în 1795 o biserică cu hramul Sfinților Arhistratigi „... din lemn, unsă cu lut”. Această biserică din lemn a funcționat timp de aproximativ o jumătate de secol.

2. Prima biserică din piatră în satul Molovata a fost construită în 1842 de către localnici: „Edificiul este din piatră, cu clopotniță deasupra pridvorului, acoperișul din șindrilă. Are un singur prestol în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail”.

„Edificiul este din piatră, cu clopotniță deasupra pridvorului, acoperișul din tablă metalică, vopsit cu culoare verde. Este neîncăpătoare și nu prea trainică; are doi contraforți din piatră” [1880].

Cea mai detaliată descriere a bisericii o găsim într-un document din 1902: „Biserica cu hramul Sfântul Arhanghel Mihail a fost construită în 1842, datorită străduinței și susținerii financiare a enoriașilor. Biserica este din piatră, cu clopotniță tot din piatră deasupra pridvorului, acoperită cu tablă metalică, vopsită în culoarea verde cu vopsea pe bază de ulei, dar este neîncăpătoare pentru enoriași și are, de asemenea, o crăpătură mare și periculoasă, care se întinde de la altar până la ușa de la intrare, formată imediat atunci când biserica a fost construită, din cauza incompetenței antreprenorului-constructor, care pentru a finisa înălțarea clopotniței a întărit peretele crăpat cu doi contraforți. Reșind din toate acestea, clerul și credincioșii din Molovata intenționează să înainteze un demers Direcției Eparhiale pentru a cere suma capitalizată în valoare de 866 ruble 35 copeici argint, pentru a lărgi clădirea bisericii, iar banii care nu ajung vor să-i ceară din fondul mănăstiresc, căci moșia satului Molovata aparține de mănăstirea ieșeană Golia. – Prestolul bisericii este sfințit în cinstea Sfântului Arhanghel Mihail, ziua hramului se sărbătorește la 8 noiembrie. Locuitorii sărbătorească zi de hram ziua de 8 septembrie – Nașterea Maicii Domnului”.

Necâtând la starea nesatisfăcătoare a clădirii bisericii (din punct de vedere al calității construcției), ea a funcționat timp de 70 de ani.

3. La 14 ianuarie 1905 Consistoriul duhovnicesc din Chișinău a înaintat Secției Construcției a Administrației guberniale din Basarabia planul și esti-

marea cheltuielilor (38 772 ruble 79 copeici) pentru construcția unei noi biserici în satul Molovata. La 6 februarie 1906 demersul înaintat a fost aprobat. Dar au apărut anumite disensiuni, căci marea majoritate a enoriașilor cereau ca „... noua biserică să fie înălțată în centrul satului, lângă biserica veche și nu la marginea localității așa cum insistau o mică parte a localnicilor”. După toată probabilitatea, din cauza acestor disensiuni, construcția noii biserici s-a tergiversat. Posibil și din cauza lipsei de acoperire financiară.

La 8 ianuarie 1908 Consistoriul din nou a înaintat Secției Construcției planul și estimarea cheltuielilor (21 047 ruble 26 copeici) pentru construcția unei noi biserici în satul Molovata. La 23 ianuarie 1908 demersul a fost aprobat.

Construcția bisericii a început în 1910 și s-a finalizat în toamna anului 1912. Supravegherea lucrărilor de construcție a fost efectuată de arhitectul eparhial G. B. Cupcea. În total a fost cheltuită suma de 23 991 ruble 69 copeici. Biserica a fost târnosită cu hramul în cinstea sărbătorii Nașterea Maicii Domnului.

În anii 1942-1943, exact peste 30 de ani de la finisarea construcției a fost efectuată o reparație capitală a edificiului bisericii. Din partea statului au fost alocate atunci 500 mii lei.

Preoții

Despre preoții care au slujit în biserica cu hramul „Sfântul Arhanghel Mihail” în prima jumătate a secolului al XIX-lea (anii 1820-1840) s-au păstrat în documente doar numele lor: Brașevan, Ananii Portarescul, Petru Portarescul.

Despre preoții care au slujit ulterior avem mai multe date:

Din 1851 a slujit preotul Constantin Portarescul, născut în 1798, fiu de preot, la Seminar nu a învățat. La 26 martie 1813 a fost numit pălămar la biserica din Molovata; la 14 iunie 1843 a fost hirotonit diacon, apoi în 1851 a fost hirotonit preot pe seama aceleiași biserici.

În anii 1865-1876 a slujit preotul Constantin Curbet, născut în 1841, fiu de pălămar (tata – Ioan Curbet), a absolvit Seminarul teologic din Chișinău. La 21 august 1865 a fost hirotonit preot pe seama bisericii din Molovata; la 16 octombrie 1873 a fost numit în calitate de ajutor al parohului bisericii din Molovata.

Din 1876 a slujit preotul Alexandru Cozac, născut în 1835, fiu de preot

(tata – Nicolae Cozac), a absolvit Seminarul teologic din Chișinău. La 4 noiembrie 1859 a fost hirotonit în treapta de diacon, la 6 noiembrie 1859 a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii din Taraclia, județul Bender. La 28 septembrie 1862 a fost transferat la biserica din Vișcăuți; la 9 august 1867 a fost transferat la biserica din Oxentia, unde la 16 octombrie 1873 a fost numit ca paroh; la 28 ianuarie 1876 a fost transferat la biserica din Molovata; în anii 1871-1877 a fost ajutor de protopop.

În anii 1880 a slujit preotul Fiodor Barbos.

În anii 1886-1908 a slujit preotul Petru Ignatiev, născut la 21 decembrie 1839 în satul Starcenii, județul Soroca, fiu de preot (tata – Zaharia Ignatiev). A absolvit Seminarul teologic din Chișinău în 1861. La 16 iunie 1862 a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii din Temeleuți; la 24 iunie 1867 a fost numit ajutor de protopop al județului Soroca, funcție care a îndeplinit-o până în 1872; în 1874 a fost numit paroh al bisericii din Vascăuți; la 9 noiembrie 1878 a fost numit în funcția de protopop al județului Bălți, pe care a îndeplinit-o până în 1886. La 22 septembrie 1886 a fost transferat la Molovata, la 23 septembrie 1886 a fost numit în funcția de protopop al județului Orhei. “Pentru meritele sale pe tărâm pastoral a fost decorat cu aprobarea Sfântului Sinod: la 1 iulie 1892 cu dreptul de a purta cruce pectorală; la 14 mai 1896 cu Ordinul Sfânta Ana, gr. III; la 6 mai 1902 cu Ordinul Sfânta Ana, gr. II.”.

În anii 1909-1917 a slujit preotul Petru Cernăuțan, născut la 25 iunie 1870 în satul Marcăuți, județul Hotin, fiu de preot (tata – Mina Cernăuțan), a absolvit Seminarul teologic din Chișinău. La 7 octombrie 1891 a fost numit supraveghetor la Școala duhovnicească din Chișinău, în 1892 a fost numit învățător al clasei pregătitoare. La 10 aprilie 1894 a fost hirotonit în treapta de diacon, la 18 aprilie 1894 a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii din Ciuciuleni, județul Chișinău. În anii 1906-1909 a fost protopop al județului Chișinău. La 31 august 1909 a fost transferat la Molovata. În aprilie 1917 slujea tot la Molovata, date ulterioare acestui an nu sunt.

Din 1924 a slujit preotul Ieremia Zahariev, născut la 1 mai 1867, a învățat doar patru clase la Seminarul teologic din Chișinău, a activat ca pălămar. În 1898 a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii din Solniceni. În 1924 a fost numit la Molovata, în 1930 este numit paroh al aceleiași biserici. Tot în 1930 pe lângă biserica din Molovata a fost numit în calitate de cleric preotul Trofim Suruceanu, născut în 1901, hirotonit preot pe seama mănăstirii Hirova.

În anii 1942-1944 a slujit ca paroh preotul Simeon Popovici, iar ca cleric preotul Andrei Budescu. În 1944 ambii s-au refugiat în România.

În anii 1946-1953 a slujit preotul Dumitru Delimarschii, născut în 1894 în Hîrtopol Mic, județul Orhei, a absolvit școala de cântăreți bisericești. În 1946 a fost numit la biserica din Molovata. La 16 iunie 1948 a înregistrat biserica, la acea vreme în Molovata se numărau 1024 de creștini ortodocși. La 10 ianuarie 1953 a fost transferat la Opaci, raionul Căușeni.

La 3 februarie 1952 a fost numit la biserica din Molovata în calitate de paroh preotul Teoctist Procopan (transferat de la biserica din Țîbulevca, raionul Dubăsari), cu deservirea bisericii din Oxentia.

Au urmat părintele Trofim Suruceanu (?) (1955-1957), părintele Eugen (?) (1957-1962), părintele Ioan Daghi (1962-1967), părintele Gavril Graur (1967-1972), părintele Grigore Mihalaș (1972-1978), părintele Andrei Iațco (1978-2000). Din 2000 până în prezent slujește fiul părintelui Andrei – preotul Andrei Iațco.

FESTIVALUL ORTODOX "HRISTOS A ÎNVIAT" S. DUBĂSARII VECHI, R-NUL CRIULENI

În ziua de 6 mai 2013, pe malul bătrânului Nistru, pe stadionul din s. Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni, loc de o rară frumusețe, s-a desfășurat ediția a XIII-a a festivalului cântecelor și obiceiurilor pascale cu genericul "Hristos a înviat!" organizat de secția Cultură și Turism Criuleni, primăria s. Dubăsarii Vechi în parteneriat cu Protopopiatul de Criuleni și Dubăsari.

Aici au fost amenajate numeroase expoziții ale meșterilor populari din raion: dna Natalia Cangea, președintele Uniunii meșterilor populari din r-nul Criuleni - lucrări din fibre vegetale, dnele Alexandra Cula-

va, s. Onițcani și Victoria Antoci, s. Corjevo - diverse compoziții din mergelușe, dna Raisa Braguța, or. Criuleni - o remarcabilă expoziție de broderie, dna Natalia Tricolici - pictură, dna Liuba Țelic, s. Corjova, - broderie, dnele Zinaida Mazur și Lidia Calancea, s. Bălăbănești - diverse produse de panificație, dna Aliona Cotorobai, or. Criuleni, - frivolite, dna Alexandra Cangea, s. Mașcăuți, - broderie, renumitul meșter

Victor Pelin - prelucrarea artistică a lemnului, școala de arte din Dubăsarii Vechi - desene cu tematică religioasă etc.

Toate împrejurările au fost scăldate în dulcele melodii pascale, cu o deosebită stăruință interpretate de formațiunile folclorice tip-model din r-nul Criuleni, precum "Floarea dorului" din s. Ratuș, "Cavalerii armoniei" din s. Boșcana, "Nemurelile" din s. Slobozia-Dușca, "Răzeșii" din s. Mașcăuți, "Măleanca" și colectivul de copii "Lăstăreii" din s. Bălăbănești alături de interpreta Jana Gherbovei, "Mărgăritarele" din s. Corjevo, "Șezătoarea" din or. Criuleni, colectivele de copii "Băstinașii" din s. Hârtopul Mare și s. Ișnovăț, formația folclorică "La stâncă" și ansamblul vocal de bărbați, precum și copiii de la grădinița "Romanița" din s. Dubăsarii Vechi ș.a. De asemenea au evoluat în scenă corurile bisericești din satele

Mașcăuți, Izbiște și Cocieri, or. Criuleni și corul protopopiatului.

În cuvântul de încheiere părintele Teodor Pelin, protopop de Dubăsari și Criuleni a mulțumit călduros tuturor participanților și în mod deosebit organizatorilor, dnei Valentina Bobeico, șef al Secției Cultură și Turism Criuleni și primarului s. Dubăsarii Vechi, dlui Gheorghe Lungu.

Toate colectivele participante au fost menționate cu diplomă de participare și trofeul festivalului, iar din partea protopopiatului au primit Pastoral și icoane cu Învierea Domnului. Pentru toți participanții a fost pregătită o agapă frățească.

De menționat este faptul, că diferite manifestații legate de sărbătoarea Învierii Domnului au avut loc ulterior în satele Hrușevo, Hârtopul Mare și Coșnița, r-nul Dubăsari.

www.protopopiat-criuleni-dubasari.md

continuare din pag. 1

VIAȚA DUHOVNICEASCĂ - NU ESTE UN HOBBY DE CARE NE PUTEM OCUPA ÎN TIMPUL LIBER

- Uneori aducându-ne exemple ale preoților nevrednici, ne întrebăm ce ne pot învăța aceste persoane?

- Eu aș pune altfel întrebarea: dar ce vrem să învățăm? La urma urmei nici un profesor bun sau unul rău nu îl pot învăța nimic pe cel care nu vrea să învețe. Când vrem să învățăm ceva util, de exemplu, o meserie, o știință exactă sau o limbă străină - noi doar nu spunem că, iată există și învățători nu prea buni și de aceea mai bine nici nu învăț. Sau mai degrabă, spunem, dar numai în cazul în care nu dorim cu adevărat să învățăm și căutăm o scuză. Iar dacă dorim totuși, atunci ne căutăm și un învățător bun. Așa e și în viața duhovnicească, dacă vrem să învățăm adevărata credință și viața virtuoasă, vom căuta preoți vrednici și vă asigur că ei sunt majoritatea. Astăzi, prin Internet se răspândesc unele știri despre "scandaluri", iar prezentarea lor nu este doar una denaturată, de multe ori fiind o minciună pur și simplă. Iar despre acei preoți care sunt adevărații slujitori ai lui Dumnezeu, se scrie rareori, căci ei nu dau un motiv de scandal. Dar, în același timp, venind la Biserică, de cele mai multe ori vă veți întâlni anume cu ei. Dar este important să subliniem și alt moment. Preotul săvârșește Sfintele Taine nu prin puterea lui, ci prin puterea lui Dumnezeu, și nicidecum Dumnezeu nu-i va priva pe credincioși de harul său pentru păcatele preotului. Dacă căutați iertarea păcatelor, ajutorul lui Dumnezeu, Dumnezeu vă va da și una și alta, și păcatele altor oameni nu pot împiedica acest lucru.

- Cum un om din zilele noastre să găsească timp pentru viața duhovnicească?

- Pentru a face acest lucru, trebuie înțelese corect prioritățile, viața duhovnicească - nu este un hobby, nu e un divertisment, pentru care poate să ne ajungă sau nu timp. Aceasta este baza, temelia pe care construim toate celelalte. Când vă faceți bagajele, faptul că vor încăpea sau nu toate lucrurile într-o valiză, nu depinde doar de cât de multe și mari sunt ele, dar, de asemenea, și de ordinea în care le veți aranja. Când ne petrecem viața în agitație continuă, alergăm încoace și încolo, și chiar nu înțelegem întotdeauna și pentru ce, cu adevărat nu reușim prea multe - și suntem și obosiți peste măsură. Dacă ne începem ziua cu rugăciunea, ne punem fundamentul pe care toate se vor construi în ordinea corectă, așa cum ni se spune și în Sfânta Scriptură despre bărbatul cuviincios,

toate câte vom face vor spori (Ps. 1, 3). De atât este importantă tradiția bisericească a pravilei de rugăciune. Doar în fiecare dimineață și în fiecare seară indiferent de dispoziția noastră noi ne rugăm. Unui începător îi poate fi dificil să citească întreaga pravilă de rugăciune, dar este important ca cel puțin cinci minute pe zi să se consacre rugăciunii - și veți vedea cum viața începe să se schimbe. Cu cât mai mult timp veți consacra rugăciunii, cu atât mai mult timp vă va rămâne pentru restul. Acest lucru poate părea surprinzător, dar aceasta este o experiență a multor oameni. Dar și în timpul zilei, se poate găsi întotdeauna un moment, cel puțin o jumătate de minut pentru a ne îndrepta gândul la Dumnezeu, a-l mulțumi pentru tot ce ați întâlnit frumos și bun în această zi, pentru ai cere ajutor pentru sine și pentru alte persoane în dificultăți... Faptul că oamenii din zilele noastre sunt mereu ocupați, dar chiar și împovărați de prea multe are loc și în mare măsură pentru că ei puțin se roagă.

- Pe mulți oameni îi smintesc publicațiile anti-bisericești în mass-media și rețelele sociale, scandalurile în care au fost implicați unii preoți. Ce atitudine ar trebui să avem față de ele?

- Cei care au trecut prin perioada dictaturii ateiste - eu mi-o amintesc foarte bine - știu bine că și atunci adversarii Bisericii, au folosit același set de metode. Preoții, spun ei, sunt oameni lacomi, imorali, exploatează ignoranța maselor întunecate... Deci nimic nou aici pentru noi nu este. Vremurile se schimbă, se schimbă steagurile sub care acționează forțele anti-bisericești, dar nu se schimbă scopul lor. În toate timpurile - și în cele mai vechi, și în vremurile de persecuție ateiste, și acum - lupta este dată pentru un singur lucru: pentru sufletele nemuritoare ale oamenilor. Conflictul adevărat se desfășoară la nivel spiritual, așa cum a spus Dostoevskii, „diavolul se luptă cu Dumnezeu, și câmpul de luptă - sunt inimile oamenilor”. Acum, mulți oameni se întorc la Hristos, vin în Bisericile lui Dumnezeu, și se învrednicesc de Sfintele Taine. Și cu cât mai mulți oameni aleg calea mântuirii, cu atât mai puternice sunt strigătele forțelor anti-bisericești - "Nu! Nu! Nu vă duceți la biserică! Acolo toți sunt mincinoși, hoți, adunători de averi!" Gândiți-vă pe cine-l intimidează cel mai mult gândul că oamenii vor merge la Biserică, se vor întoarce la Dumnezeu, cine nu poate suporta asta?... Mulți mi-au relatat că anume campaniile anti-bisericești i-au ajutat să devină oamenii ai Bisericii: deoarece unele forțe puternice nu vor cu disperare să fim în Biserică, atunci este tocmai foarte important să fim în ea. Dacă sunt depuse atât de multe eforturi să ne împiedice să ne apropiem de Sfintele Taine, atunci este foarte important pentru viață să le primim. Acei care sunt implicați în atacurile împotriva Bisericii nu sunt de obicei conștienți de faptul de cine sunt manipulați cu adevărat. Dar ar fi bine să mediteze la aceasta.

- Oamenii adesea se plâng pe imoralitatea societății: peste tot îi întâlnește lipsa onestității, corupția, duritatea, cruzimea, indiferența... Cum Biserica poate ajuta pentru a schimba această situație? Și ce le-ați spune celor care reproșează Bisericii, că după douăzeci și cinci de ani de libertate religioasă societatea nu s-a eliberat de aceste rele?

- Permiteți-mi să vă readuc aminte unele din lucrurile evidente. Situația se schimbă atunci, când se schimbă oamenii. Iar oamenii se schimbă atunci, când doresc să se schimbe. Nu atunci când ei doresc să se schimbe alții (altora le poți reproșa și impune tot felul de cereri - nu va duce la nimic), dar atunci când ei își dau seama că propriile căi le sunt greșite, propriile valori trebuie revizuite, propria morală are nevoie de corecție. Acești oameni se întorc la Dumnezeu cu pocăință și credință, și vin la Biserică pentru a găsi ajutor și a-și schimba propria viață. Este inutil să ne așteptăm că alți oameni, că societatea în întregime se va schimba, dacă noi nu vrem să ne schimbăm. Orice schimbări înspre bine încep doar de la om însuși. Voi repeta cuvintele mele, care cuiva nu i-au plăcut: dacă noi trăim greșit în propria familie, în sfera profesională, de ce atât de insistent cerem ca dreptatea să fie realizată undeva la un macronivel, la cel micro ea nu ar trebui să fie realizată? Oamenii se duc pe ei însăși în capcană: fiecare cere să fie drept cu el vecinul, colegul, șeful, fără să încerce singur să fie cel neprihănit. Și aici Biserica oferă posibilitatea de a vedea situația într-un mod diferit. Problema noastră principală - nu sunt păcatele altora, ci păcatele noastre. Amintiți-vă cum personajul din piesa "La fund" spune: "Fiecare om vrea ca vecinul său să aibă conștiință, dar vezi că numănu nu îi este avantajos să o aibă." Este o concepție materialistă a omului, în care principalul element este de a-și satisface nevoile materiale, realizarea propriilor dorințe, și aici este profitabil să fie înconjurat de oameni conștiințioși, dar nu și să fie unul asemenea. Și de multe ori cererile adresate Bisericii așa și sună: "Faceți ca vecinul meu să fie conștiințios. Vreau ca să fiu înconjurat de oameni buni, cinstiți. Și totodată scutiți-mă de sfaturile dvs. pentru mine". Dar Biserica vorbește despre Mântuitorul, care a venit să ne mântuiască pe noi de păcatele noastre. Pentru că nimeni nu va fi vreodată condamnat de Dumnezeu pentru păcatele altora. Nimeni nu va fi lipsit de viața veșnică din cauza defectelor altora. Să fii conștiințios, să eviți răul, să faci bine, să urmeze poruncile lui Dumnezeu - acest lucru este important nu doar și nu atât pentru vecin, dar este vital pentru noi înșine.

Sursa: foma.ru / ortodox.md Traducere Natalia Lozan

NIKA

Publicația trimestrială a protopiatului de Criuleni și Dubăsari

Președinte:
ÎPS VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove
Redactor-șef:
Prot. mitr. Teodor Pelin, protopop al bisericilor din raioanele Criuleni și Dubăsari
Redactor: Prot. dr. Veaceslav Ciorbă

Biserica cu hramul "Sf. Arh. Mihail" s. Dubăsari Vechi, r. Criuleni, MD-4822, RM, tel/fax (248) 61-000 mob. 069000003; e-mail: t.pelin@yandex.ru www.protopopiat-criuleni-dubasari.md Tipărit SA "Tipografia Reclama" or. Chișinău, str. Alexandru cel Bun, 111